

Beste mensen,

In mijn overweging ga ik in op een groter stuk evangelie dan wordt voorgelezen. Het niet gelezen deel is een stamboom van Jezus. Ook ik wilde die echter niet voorlezen, omdat ik bang was dat men zou 'afhaken' zonder de boodschap te horen. Die boodschap heb ik wel in de overweging aan de orde gesteld.

Zie maar of jij - na het lezen van de overweging - iets kunt met die stamboom.

Een goede voorbereidingstijd op Kerst
Hans

VIERDE ZONDAG VAN ADVENT A

Matteüs 1:18-25

Bennekom 2013

Eigenlijk heeft u vandaag maar het halve verhaal gehoord van wat Matteüs ons wilde zeggen over de afkomst van Jezus.

In dit allereerste hoofdstuk van zijn evangelie worstelt Matteüs met de vraag: 'Vanwaar zijt Gij gekomen?' Wij wisten niets van u. In onze stoutste dromen was God nooit hier en nu'. En die vraag: vanwaar zijt Gij gekomen? Waar hebt Gij uw wortels? Waar hoort u eigenlijk thuis? beantwoordt Matteüs in twee etappes. Eerst tekent hij a.h.w. een ruwe schets van een boom: een stamboom, met heel diepe wortels: Jezus, Zoon van David, Zoon van Abraham. En dan – in het volgende vers - vult hij die stamboom verder in met driemaal veertien verwekkingen: Abraham verwekte Izaak, Izaak verwekte Jacob, Jacob verwekte Jehoeda, (Juda) en diens broers. Zo loopt hij heel de bijbelse geschiedenis door.

Daarbij blijkbaar denkend: Jezus had een aardje naar zijn vadertje. Hij lijkt op Abraham, die diep gelovige mens, die een verbond mocht sluiten met de Eeuwige, hij, die wegtrok uit zijn familie en uit zijn kleine kring, die een zegen werd voor de hele wereld en voor alle volkeren. Maar Hij lijkt ook op Izaak, die geofferd werd op het altaar en a.h.w. uit de doden opstond. Op Jacob, de allermenselijkste van de aartsvaders. Op David, de grote koning, de geweldige bidder en dichter van religieuze gebeden en liederen. Op Salomo, de wijze rechter, de bouwer van een tempel, een heilige ruimte om God te ontmoeten, de wijste van alle koningen. En ga zo maar door.

In zijn stamboom staan mannen en vrouwen. Want hij stamt ook van Ruth af, die lieve doortastende vrouw, die alles af weet van trouw, trouw aan haar man en aan het volk van haar man. Mannen en vrouwen, bekenden en onbekenden, koningen en gewone mensen.

Joden en heidenen. Hij heeft zijn wortels in heel de geschiedenis van mensen. Er staan niet alleen heiligen in zijn stamboom, maar ook zondaars, hele grote boeven zelfs van wie geschreven staat: zij deden wat kwaad was in de ogen van Adonai - van God - Niets menselijks is Hem immers vreemd.

Hij is waarlijk, één van ons. Een Mensenzoon, in alle betekenissen van dat woord. Hij heeft ons zondige vlees aangenomen. Hij komt op ons toe uit die puinhoop van menselijk handelen, uit die mengeling van licht en donker, van goed en kwaad. Hij wordt gevonden in alle boeken van de Bijbel. Uit alles wordt een mens (de Mens) gebouwd.

En als Matteüs dan zover is - zegt hij: stop even. Denk nou maar niet dat je het begrijpt. Het is helemaal waar, dat Hij tot ons komt uit de geschiedenis, dat Hij helemaal één van ons is. Maar dat is toch maar de halve waarheid: want Hij komt ook van 'alzo hooge, van alzo veer.' En dan volgt het stuk evangelie, dat we vandaag gelezen hebben, waarin eigenlijk gezegd wordt, dat er niets in de mannelijke potentie ligt, niets in de vrouwelijke vruchtbaarheid, dat dit Kind kan voortbrengen. Hij is een puur Godsgeschenk.

Een wonderlijke paradox: waarlijk mens, voortkomend uit de mensengeschiedenis – en niet zo maar zo'n beetje mens - maar voor de volle 100% mens en tegelijkertijd - weer niet zo'n beetje - maar door de volle 100% komend van God.

Eigenlijk werpt dit evangelieverhaal een nieuw licht op iedere geboorte, op de geboorte van u en mij en op die van uw kinderen. Iemand heeft eens gezegd: 'Eigenlijk is iedere vader een adoptief vader, een voedstervader, want iedere vader moet in het leven van alle dag het kind, dat uit zijn vrouw is geboren - gaan erkennen en beleven als ook zijn kind.

En ook al komen kinderen tot ons door menselijk handelen in liefde, toch weten we, dat we kinderen meer *krijgen*, meer ontvangen dan dat we ze *maken*. Vraag dat maar aan echtparen, die lijden onder kinderloosheid.

Waarom is het zo belangrijk dit allemaal te weten en te overwegen?

We gaan de komende dagen de laatste hand leggen aan de voorbereiding op het kerstfeest. U hebt wellicht het stalletje al gezet, de boom al versierd, u doet uw laatste inkopen voor het kerstdiner en iets bij de koffie en het glaasje. En dat is goed. Als je er maar bij bedenkt, dat het eigenlijke van Kerstmis kun je zelf niet maken, je kunt het niet kopen. Het is een geschenk, het is een gave om niet. Het komt op je toe 'van alzo hoghe, van alzo veer'. Je kunt je daar alleen maar voor openstellen, je ontvankelijk voor maken. Daar moet je leeg van jezelf voor zijn, toegewijd. Ook dat vereist een proces van voorbereiding, een proces van zuivering.

Alle grote dingen, alle dingen waar het nu werkelijk op aan komt in het leven, delen in die paradox. Ze komen weliswaar niet zonder ons tot stand, maar... als ze er zijn dan blijken ze pure gaven te zijn. Dan moet je zeggen: dank U wel! Of het nu gaat om een nageslacht of om je eigen gezondheid, om liefdevolle relaties, om het vinden van een zin in het bestaan, om een gelovige levenshouding, om een verzorgd gebedsleven, om het kennen van de Heer... Het gaat altijd om deze paradox:

We moeten iets doen - alsof het helemaal van ons afhangt - en tegelijkertijd ontvankelijk zijn als Maria, alsof het helemaal afhangt van de Heer.

Zo gaan we ook op Kerstmis 2013 toe: vragend: Wat kan ik doen om op die dag waarlijk Kerstfeest te vieren? Hoe word ik zo open, zo ontvankelijk, dat ook aan mij dit Kind geschonken wordt? Of, om het met de woorden van de mysticus Meester Eckhart te zeggen:

Het baat u niets, te weten,
dat Jezus zoveel eeuwen geleden geboren is
als hij niet
ieder jaar opnieuw
op Kerstmis ook in u geboren wordt.

